

**Ο Δεληγγάνης παίζει
μέ στρογγυλό Τραπέζι.**

- Δ. Κουνήσου, Τραπέζακι μου, κι' εϊπέ μου τί θα γίνη;
 Τ. Στόν τόπο της, Πρωθυπουργέ, μι' πέτρα δέν θα μείνη.
 Δ. Δέν σ' έννοώ... τά λόγια σου μου φαίνονται γριφώδη.
 Τ. Εύχαριστείσαι ν' άπαντώ με τόνα μόνο πόδι;
 Δ. Όπως σ' άρέσει...
 Τ. Πρόσεξε εις ό,τι θα μαντεύσω.
 Δ. Είς πᾶσαν προφητείαν σου προθύμως θά πιστεύσω.
 Τ. Με τῆς γαργάρας δρόσισε τό λάλλον σου λαρύγγι
 και τό κορμί σου άλειψε μ' άγριοχοίρου ξύγκι.
 Δ. Άλλά γιατί, Τραπέζι μου;
 Τ. Γιά νά γλιστράς σάν χέλι
 όταν κανένας Βουλευτής πολλά ρουσφέτια θέλη.
 Δ. Και δίχως ξύγκι δέν μπορώ νά ξεγλιστρώ μέ τρόπο;
 Τ. Κι' έτσι βεβαίως εϊμπορείς, μα πάντα κάνεις κόπο.
 Δ. Μά δέν μου λές, Τραπέζι μου, γι' αυτό τό τρίτο κόμμα;
 Τ. Παρῶ πῶς έχει, Θόδωρε, του λεμονιου τό χρώμα.
 Δ. Τί έννοείς μ' αυτό που λές;
 Τ. Καθείς καταλαμβάνει
 πῶς ό μεγάλος Λεμονής τό τρίτον κόμμα κάνει.
 Δ. Και τίς αυτός ό Λεμονής;
 Τ. Ό εκ τῆς Τριφυλλίας,
 ό τόσας οικονομικάς ειδῶς άνωμαλίας.
 Δ. Τόν Σωτηρόπουλον θά λές...
 Τ. Τόν ἤϋρες τέλος πάντων.
 Δ. Λοιπόν θά γίνη πρόξενος σημαντικῶν συμβάντων;
 Τ. Όπόταν κόκκινο ιδῆς, Πρωθυπουργέ, λεμόνι,
 δός τελευταίον άσπασμόν 'στό προσφιλέ Κορδόνι.
 Δ. Και τό λεμόνι πῶς μπορεῖ νά πάρη άλλο χρώμα;
 Τ. Τά πάντα είναι δυνατά και σήμεραν ακόμα.
 Δ. Και τό λεμόνι γίνεται καθῶς τήν παπαρούνα
 και μία ρέγχι' άδύνατη σάν τήν παχειά γουρούνα.
 Δ. Χρησιμοδοτεῖς άπάισια...

Τ. Κακή δουλειά σου τρέχει, μά ξέρεις πώς το κυβερνάν πολλά σεκλέτια έχει.

Δ. Και τί να κάμω;

Τ. Αφοβός 'στούς Λεμονήδες στέκα και με ρουσφέτια χόρτασε τούς εκατόν και δέκα.

Δ. 'Ως τώρα τούς έχορτασα και με τό παραπάνω, αλλά εκείνοι μ' άπειλουν με σα κι άν τους κάνω.

Τ. Μην είσαι τόσο φειδωλός και δίόλου μη λησμόνευ πώς κατακόκκινο μπορεί να γίνη τό λεμόνι.

Κι αυτό τό 'Ισοζύγιον, που τώρα όπως λές σύ μόνος τό κατάφερες να γίν 'Ισοσκελές, πρόσ πλήρη εύχαρίστησιν κι άνταμοιβήν τινών άμέσως ένα τρίγωνον άς γίνη σκαληνόν.

Δ. 'Αμ' ό Τρικούπης έπειται;

Τ. Παραίτα τόν Τρικούπη και μη χαμένο φαίνεσαι, Πρωθυπουργέ, κουρούπι.

Δ. Τι έννοιας;

Τ. Κομμάτισε τό Κατηγορητήριο και πέταξε τό 'στίς Βουλής τό μέγα όρμητήριο, και κάμε άλλο δεύτερον σφοδρότερον του πρώτου πρόσ παντελή καταστροφήν του στυγερού προδότηου.

Δ. Και ποια νέας κατ' αυτού να 'δρω κατηγορίας;

Τ. Άρχει όλίγων να σκεφθής και θα εύρης μυριάς.

Δ. Είπέ μου μίαν, δύο, τρείς, επέ μου πλειοτέρας, ν' άφανισθί διά παντός τό άπειλουν με τέρας.

Τ. Είπέ του πώς ώμίλησε μετά πολλής άνοιας με τόν Σταμπούλωφ τόν φρικτόν περι Μακεδονίας,

ειπέ πώς γιά επίδειξι και δυνατήν ρεκαλά, έπήγε εις τό θέατρο με τόν Κερνώ άντάμα,

πώς με τόν Μπλωδίτς έκανε κουβέντα σοβαρή,

πώς ένα βράδυ έφαγε με τόν Σαλισούρού,

πώς 'στα καλά καθούμενα χωρίς χαμμάι αίτια

'ταείδισε ινκόγνιτο και ως στην Ελβετία,

πώς καχοργήματα κι εκεί διέπραξε μεγάλα,

πώς ήπε όλο τό παχύ τών άγγελάδων γάλα,

πώς λόγο ήθελε παντού γιά τούς Ρωμυούς να δίνη,

πώς τόν γνωστό συνήγνιτσε μακαρόνα Ρουδίνη,

πώς μακαρόνια έφαγε μ' αυτόν Ναπολιτάνικα,

πώς ό Ρουδίνης τούδωσε και μερικά λουκάνικα,

μά κι άλλα περισσότερα να του ειπής άκόμη,

πώς πήγε 'στόν Βατικανό και 'στην άρχαία Ρώμη,

πώς κι εκεί πέρα έδειξε μαλαά κολοουβένια,

πώς τέλος πάντων έπιμασε τόν Πάπ' από τή γένεια.

Δ. 'Ω! ναι, Τραπεζί προσφιλές, τί έχω να του ψάλλω!..

τά μακαρόνια πούφαγε ξυνά θα του τά βγάλλω.

Τ. Του Χαρλάου άν ποθής τήν γούνα να τινάξης

τόν Παππαγιαννακόπουλο άμέσως να φωνάξης,

πού είναι μαννα γιά φωνή και Κατηγορητήριο...

Δ. Έκ νέου θα τρομάζωμεν τόν κάθε άλιτήριον,

κι έγω με τά λουκάνικα εκείνα του Ρουδίνη

ταύτιά του πριν Πρωθυπουργού θα κάμω τελατινί.

Μά δέν μου λέγεις πώς μπορώ 'στάς συμφοράς μου όλος

να ξεγλυτώσω κι άπ' αυτούς τούς οϊνοπαντοπώλας,

πού κάθε τόσο μ' έννοχλούν και άπ' έμπρός κι όπισω

και μόνον με τά χνώτα των κοντάς να μεθύσω;

Τ. Στέλλε τους εις τόν 'Εφορον με γλώσσα όλο μέλι

κι εκείνος πάλιν αύθραι άς σου τούς ξανατέλλη,

ώς πού κι αυτό να βαρεθούν από τό πήγαιν έλα

και πάψης να μυρίζης πιά ρετινα και σαρόδα.

Δ. Πολύ σοφά μου άπαντάς, μά δέν μου λές άκόμα

είναι κι ό Κωσταντόπουλος μ' αυτό τό τρίτον κόμμα;

(Τό Τραπεζάκι στέκεται χωρίς να βγάλη λέξι κι ό Θόδωρος ξαναρωτά να μάθη τί θα τρέξη.)

Δ. Εις τήν έρώτησιν αύτήν γιати δέν άπαντάς και μόνον με τά πόδια σου τά τρία με σκουντάς;

(Τό Τραπεζάκι γάναται ως πού να 'πής κρεμμύδι και του κυριου Θωδωρή του πάει ριπιτίδι.)

Και άλλαις ποικιλίαις, μ' άλλους λόγους άγγελείας.

Περύ όλοφορία; μέλιτη έντελις
του πριν Εισαγγελέας 'Ανδρία του Γαλιάτος...
πρός όλους μετά όθρη; τήν συνιστά πολλής
ώς μόνον σωτηριαν εις τών Ρωμυών τήν μάτος.
Καλλιπής καθ' όλα και μ' έννοιαν ήρίστην,
τς; Θίμβιος τρώσας τόν λειτουργόν και μέστην.

•Ο Γέννη; Παναλλάρη, Κυνοουριές γλυκέ,
μοχθήσας και σπουδάσας τή 'Ιατρικήν,
την πρακτικήν ύπότην εΐτασαν λοχάτος
κι 'άνηγορεύθη Δάκτωρ και Ιατρος βαρβότος,
λ i a ν κ α λ ω ς: ώς έβλεν τών κόπων του λαδόν
πρός τέφην τών γνωσμών και φίλων άκρίδων.

'Εκει 'στού Λευκαδίτη, πού 'βρίσκεται κοντή
εις τό Παντοπωλείον τό του Γεωργαγιάνη,
περίφημα καπέλα λογις λογις θα εύρης,
πού παρ' ό πρωτοπαρής και ού καλή δέν 'εταίρις.
Και όταν τό καπέλο με τόν καιρό λερώνης
αυτό τό καθαρίζει χωρίς να τόν πληρώσης.

Εις τήν 'Ε ο τ i a ν αέριον πνευματική τρυφή,
του Βλαχου του Εισηγητού ή κρισις ή οσηή
διά τόν Φιλάδελφισιον ποιητικόν άγωνα,
όπου πολλούς άνέθεσε 'ψηλά 'στόν 'Ελικώνα.

•Ο Γέννη; 'Αθωνόπουλος, γνωστός άνα τήν πάλιν
και πρώτος τών εραγοροραπτιών εις τήν 'Ελλάδα όλην,
πολλά καμάρια έφερε κινούμενα του χαμίνου,
πού δέν θα φθείρει έτελοά ό πανδράμιου χρόνος.
Μά τώρα συνταπαίρος του κι ό άδελφός του μίντι,
όπου κανείς 'στό κόψιμο μ' αυτόν δέν παραγαίνει,
και καθήματα έσοκόσας τής κοπιτικής παροισμα
'στού Βίντερ τό Κατόκτημα, γνωστόν εις τή Παρισία.
Τέτοιου εραγοροραπτιόκο εν είναι καίς γίλα...
τό ράψιμό του έντελις, τό κόψιμό του τρέλλα.
Εις κόβει 'Αθωνόπουλος;... 'εσαι καλά κωμάρει...
οι ράβει 'Αθωνόπουλος;... 'εσαι καλά κωμάρει.

